GULBARGA UNIVERSITY, KALABURAGI

36th Annual Convocation

February 27, 2018

CONVOCATION ADDRESS

by

PadmaBhushan Prof. G. Padmanaban

Former Director, Indian Institute of Science, Bangaluru
NASI Platinum Jubilee Senior Scientist and
INSA Senior Scientist, Bangaluru

His Excellency, The Chancellor of Gulbarga University and Governor of Karnataka, Shri Vajubhai Rudhabhai Vala, Pro-Vice Chancellor and Hon'ble Minister for Higher Education, Shri Basavaraj Rayaraddi, Vice-Chancellor Professor S R Niranjana; the members of the Syndicate and Academic Council, Deans of all faculties, Chairpersons of departments, distinguished colleagues on the dais, distinguished faculty of the University, dear students and Ladies and Gentleman,

It is indeed an honour and privilege for me to have been invited for addressing the 36th convocation of the University. First of all, I want to congratulate all those who have qualified to get their degrees at this convocation. You have worked hard all these years to reach this goal, and it is a red-letter day in your life. Your parents would be truly proud of your achievements, and I wish all of you the very best.

I do hope you are all aware of the rich political and cultural history of this region. The history dates back to 6th century. The region was successively ruled by Rashtrakutas, Chalukyas, Kalaharis, Yadavas, and Hoysalas. Around the end of 12th century, the Kakatiya kings of Warangal came into prominence, and the present Kalaburagi and Raichur districts became part of their domain. Subsequently, the entire Deccan came under the rule of Delhi Sultanate. This was followed by the Bahmani Sultanate, when Gulbarag was chosen as the capital in 1347. Vijayanagara Empire rose and flourished as a champion of protecting Hindu culture for around 250

years. It fell to the erstwhile Bahmani rulers. Eventually, the last of the Sultanates fell to Aurangazeb and came under the rule of the Moghul Empire in the early part of the 18th century. With the decline of the Moghul Empire, Gulbarga became part of the Hyderabad state, which became part of the Indian Union in 1948, an integration brought about by the indomitable Sardar Vallabhai Patel. In 1956, Gulbarga district became part of the new Mysore State and eventually the State of Karnataka.

I am amazed to read the historical, cultural and knowledge heritage of this region.The Gulbarga university leaflet describes the edicts and artefacts strewn all over the district, ranging from Ashoka edicts and slab inscriptions at Siddapur and Sannathi to World heritage monument at Hampi, expounding the integrated and composite culture of this region. Even more exciting is to experience the knowledge heritage governing literature, spirituality, science and social reforms. It is virtually impossible to do justice to the huge amount of information available. But, 'Kaviraja Marga', the first known Kannada literature by Srivijay in 850AD, the Mathematical works of Mahaveeracharya, the revolutionary movement brought about by Basaveshwara (12th century) in terms of social equality, dignity of labour and respect for women, the 'dasa' movement embellished by the 'Pithamaha' of carnatic music, PurandaraDasa, Madrasas established by Mohammad Gavan (14th century) and Sufism established by Hazrat Khwaja Banda Nawaz (15th century), educational institutions exemplified by Agraharas, Ghatikasthanas and Mathas (around 1000 AD) , expounding the traditional 'Gurukula' systems, give a glimpse of the rich heritage. In the modern day context, this heritage is reflected by the Sharana Basaveshwara temple, heralding a famous saint of the 19th century, Buddha Viharas, Khwaja Banda Nawaz Dargah and Ladle Mashyak and the fort built during Bahmani rule, besides numerous other structures. The city of Flowers (Gulbarga) became the city of Forts (Kalaburagi) on November 1, 2014.Thus the university of Gulbarga, established in 1980, is a legacy of the great heritage of this region. It has rightly chosen its logo as 'Vidyeye Amrutha' translated as ' Education is Nector'. But, considering the enormous canvas of heritage, I would translate the logo as 'Knowledge is Bliss'.

But, it hurts me to read "In 2006 the Ministry of Panchayati Raj named Gulbarga as one of the country's 250 most backward districts (out of a total of 640). It is one of the five districts in Karnataka currently receiving funds from the Backward Regions Grant Fund Programme (BRGF)". I do not want to get into the historical reasons for classifying Gulbarga as a backward district in terms of economic and social parameters. But, the district is considered as industrially backward in general with the predominant vocation being agriculture.

I notice that the major industries are agro-based, including the sugar and cotton-based textile industries. The other segment seems to be based on mineral wealth, cement industry in particular. The area is drought-prone with dependence on dry-land agriculture. The district is referred to as the 'Tur' bowl of the state with red gram occupying 65.7% of the area under the crop in the state. Statistics shows that 67% of the population depends on agriculture for employment, but only generating 31.7% of the state income. Progress has started happening through reviving the industries and diversifying agriculture to horticulture, as an example.

I believe that Gulbarga university has a major role to play in the revival of the district in terms of economic and social growth. Science and Technology should be used as a weapon to alleviate hunger, malnutrition, farmer distress and environment pollution. I notice that the university has 38 PG departments, besides 2 PG centres, with 3500 P G students, M.Phil and Ph.d. degree holders covering all branches of physical, natural and social sciences. The present strength of 79 faculty members looks rather small for rendering justice to train and mentor the future generation of this state and country.

Information Technology (IT sector) has caught the attention of the younger generation for professional growth. While, it does make inroads into several sectors such as education, communication, commerce, entertainment, devices etc, I think we need core technologies to ensure food, nutrition and health security of people. Biotechnology (BT) can offer solutions to increase agricultural productivity, enhanced nutrition, health security through the use of diagnostics, vaccines and drugs. Besides, secondary agriculture where biomass obtained after harvest can be used for the

generation of Biofuel and several chemicals of industrial importance. Students should be trained to have hands on experience so that they are ready for the industry. Karnataka is a leader not only in the IT sector, but also BT sector. As a member of the BT Vision Group, I had suggested for the Biotechnology Finishing School (BTFS) by the State, where students with PG degrees would be exposed to industry-oriented subjects for 6 months followed by 6 months of internship in industry. This was accepted and the first five years of BTFS experience indicates that 70% of the candidates were absorbed in the industry. In the second phase, this would be continued as Biotechnology Skill Enhancement Programme (BiSEP). I am very happy to record that Gulbarga University is a partner in both these schemes and one of the few establishments selected by the State for this purpose. It is a significant achievement for the University. I chair the Technical Committees of BIRAC (Biotechnology Industry Research Assistance Council), a section 8 company, of the Department of Biotechnology, Government of India. I am happy to let you know that BIRAC has supported around 700 projects in around 500 industries and 100 products ranging from diagnostics, devices and agricultural products have become a reality. The turnover in BT industry is around 11bn USD at present, and the Government has set a target of 100bn USD by 2025. Karnataka accounts for 35% of the projects and turnover. A major emphasis of our Prime Minister is on start-ups, where qualified young Indians can come together and develop technologies and products and become entrepreneurs themselves. I am proud to tell you that many start-ups have been generated in the BT sector and again Bengaluru is the leader. I want to suggest that Gulbarga university sets up incubators for housing start-ups, who would catalyse innovation in different sectors, eventually contributing to the welfare of the society. Our state government has also programmes to support start-ups and BT sector. Thus, you have options to get support from the State as well as the Centre for innovative ideas to generate the concept of entrepreneurship among your young post-graduates. Application of technology to efficient management of soil and water along with Biotechnology can rejuvenate agriculture in the district.

While, I am excited about a new India with world-class indigenous technology capabilities, I realize this can come only from hard-core basic science and research. Great leaders of Science and Engineering of Indian origin such as C V Raman, Ramanujan, Sir M Visvesvaraya, J C Bose, Vikram Sarabhai, Hargobind Khorana, Chandrasekar and many others should inspire you to take to you a career in Science. Science is exploding in the modern day context. In my own field of Molecular Biology, many applications such as gene therapy, stem cell therapy, gene-editing, synthetic biology etc are the outcome of years of dedicated research in basic science. I am not so excited when I find that S&T and research is not a priority for the younger generation or their parents. But, from my own career, I can assure you that Science can help you to lead a decent life, if not a life of opulence. Apart from job opportunities in private industry and universities, you should be aware that there are hundreds of public sector laboratories under the Department of Science and Technology (DST), Department of Biotechnology (DBT), Council of Scientific and Industrial Research (CSIR), Indian Council of Agricultural Research (ICAR), Indian Council of Medical Research (ICMR), Department of Space Research, Department of Atomic Energy (DAE), Defence Research and Development Organization (DRDO) and State research units looking for committed young men and women to undertake research for solving problems of the country. I want to emphasize that research in social sciences is also important to translate the findings from the laboratory to the field in all areas of relevance. Above all monetary gains, it will give an immense satisfaction that you have a contributed a small bit towards the alleviation of human suffering. In my own career, I had opportunities to head an industry, become Director of an International Research Laboratory, Secretary of DBT etc, but I chose to remain at IISc to stick to a career in research and I still continue to do research to tackle malaria. I want to make an appeal to the community to believe in S&T and also for more support from the Government to foster this segment.

I want to appeal to the students of this region to have confidence in their ability and skills. You are no less intelligent than the kid from the metropolis. But, in general, I find students from rural communities lack in confidence, although their knowledge

of the subject is as good as anyone else. You should work hard and improve your communication skills. Don’t make language as a barrier. Develop exemplary skills not only in Kannada, but also in English and Hindi. Tomorrow you will be an Indian, globe-trotting to give lectures or sell your goods. Finally, I want to make an earnest appeal to all of you not to forget this soil. Despite difficult circumstances, your parents have supported you, your teachers have mentored you and the society has stood by you. Therefore, you need to give something back to the society. Humility is a virtue, not a weakness. We are but small specks in this cosmos, but still can make a mark for the society to remember. May God Bless you all with the very best in life!

***

ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಲಬುರಗಿ

೩೬ನೇ ವಾರ್ಷಿಕ ಘಟಿಕೋತ್ಸವ

ದಿನಾಂಕ ೨೭ನೇ ಫೆಬ್ರುವರಿ ೨೦೧೮

ಘಟಿಕೋತ್ಸವ ಭಾಷಣ

ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಪ್ರೊ. ಜಿ. ಪದ್ಮನಾಭನ್

ಮಾಜಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಬೆಂಗಳೂರು
ಓಂಖಖ ಅಮೃತ ಮಹೋತ್ಸವದ ಹಿರಿಯ ವಿಜ್ಞಾನಿ
ಮತ್ತು ಖಓಖಂ ಹಿರಿಯ ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಘನತೆವೆತ್ತ ರಾಜ್ಯಪಾಲರೂ, ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಾಧಿಪತಿಗಳೂ ಆಗಿರುವ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಶ್ರೀ ವಾಜುಭಾಯಿ ರುಢಾಭಾಯಿ ವಾಲಾರವರೆ; ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರೂ, ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಮಕುಲಾಧಿಪತಿಗಳೂ ಆಗಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರೆ; ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ಎಸ್.ಆರ್.ನಿರಂಜನರವರೆ; ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸಿಂಡಿಕೇಟ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ವಿಷಯಕ ಪರಿಷತ ಸದಸ್ಯರುಗಳೇ, ವಿವಿಧ ನಿಕಾಯದ ಡೀನರುಗಳೇ, ವಿಭಾಗಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರುಗಳೇ, ವೇದಿಕೆ ಮೇಲಿರುವ ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೆ; ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ನುರಿತ ಶಿಕ್ಷಕವೃಂದವೆ, ಪ್ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆ; ಮಾನ್ಯರೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರೆ:

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ೩೬ನೇ ಘಟಿಕೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನಾನು ಆಹ್ವಾನಿತನಾಗಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಾದರದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಮೊತ್ತಮೊದಲಿಗೆ ಈ ಘಟಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲರನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ವರ್ಷಗಳ ಪರ್ಯಂತ ನೀವು ಶ್ರಮಿಸಿರುವಿರಿ. ಆದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ದಿನವು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ದಿನವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರು ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಕುರಿತು ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವರು. ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಈ ಭಾಗದ ರಾಜನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕುರಿತು ನೀವೆಲ್ಲರು ಬಲ್ಲಿರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಭಾಗದ ಚರಿತ್ರೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೬ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರು, ಚಾಲೂಕ್ಯರು, ಕಲಹಾರಿಗಳು, ಯಾದವರು ಮತ್ತು ಹೊಯ್ಸಳರು ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಳಿದ್ದಾರೆ. ೧೨ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಾರಂಗಲ್‌ನ ಕಾಕತೀಯ ರಾಜರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಯಚೂರು ಮತ್ತು ಕಲಬುರಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಅದರ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದವು. ಕ್ರಮೇಣ ಪೂರ್ಣ ಡೆಕ್ಕನ್ ಪ್ರಾಂತವು ದೆಹಲಿಯ ಸುಲ್ತಾನರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತು. ಇವರ ನಂತರ ಬಹಮನಿ ಸುಲ್ತಾನರ ವಶವಾದ ಡೆಕ್ಕನ್ ಪ್ರಾಂತವು ೧೩೪೭ರಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗವನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿಸಿತು. ಸುಮಾರು ೨೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮರ್ಥಕರಾಗಿ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು ಉಗಮಿಸಿ ಮೆರೆದರು. ಅದು ಬಹಮನಿ ಅರಸರಿಗೆ ಶರಣಾಯಿತು. ಕೊನೆಯ ಸುಲ್ತಾನರು ೧೮ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಔರಂಗಜೇಬನಿಗೆ ಸೋತಮೇಲೆ ಮೊಘಲ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಮೊಘಲ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅವನತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲಬುರಗಿಯು ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಭಾಗವಾಯಿತಲ್ಲದೆ ೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ ಸರದಾರ ವಲ್ಲಭಾಯಿ ಪಟೇಲರ ದಕ್ಷಕಾರ್ಯಚರಣೆಯ ಫಲಶ್ರುತಿಯಾಗಿ ಭಾರತದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಯಿತು. ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ತದನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗವಾಯಿತು.

ಈ ಭಾಗದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಓದಿ ಬೆರಗಾಗಿರುವೆ. ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮುದ್ರಿತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಲ್ಲೆಡೆ ದೊರೆಯುವ ರಾಜಶಾಸನ, ಹಸ್ತಕೃತಿಗಳು, ಸಿದ್ದಾಪುರ ಮತ್ತು ಸನ್ನತ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು, ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಂಪಿಯ ಸ್ಮಾರಕಗಳು ಈ ಭಾಗದ ಸಮಗ್ರ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರೇರಣಾತ್ಮಕವಾದುದು ಇಲ್ಲಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯ ಅನುಭವ. ಇಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಅಗಾಧ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೮೫೦ರ ಶ್ರೀವಿಜಯನ ಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ಕೃತಿ 'ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ', ಮಹಾವೀರಾಚಾರ್ಯನ ಗಣಿತ ಸಂಬಂಧಿತ ಕೃತಿಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ, ಕಾಯಕ, ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿನ ೧೨ನೇ ಶತಮಾನದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಚಳುವಳಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದ ಪಿತಾಮಹನೆನಿಸಿದ ಪುರಂದರದಾಸ ಆದಿಯಾಗಿ ದಾಸ ಚಳುವಳಿ, ೧೪ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದ್ ಗವಾನ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮದರಸಾಗಳು ಮತ್ತು ೧೫ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಜರತ್ ಖಾಜಾ ಬಂದೇ ನವಾಜರು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಸೂಫಿ ಪಂಥ, ಪಾರಂಪರಿಕ ಗುರುಕುಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಅಗ್ರಹಾರಗಳು, ಘಟಿಕಸ್ಥಾನಗಳು ಮತ್ತು ಮಠಗಳು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಆಧುನಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಂಪರೆಯು ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶರಣರಾದ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರರ ಗುಡಿ, ಬುದ್ಧವಿಹಾರಗಳು, ಖಾಜ ಬಂದೇ ನಮಾಜ ದರ್ಗಾ, ಲಾಡ್ಲೆ ಮಶಾಕ್ ಮತ್ತು ಬಹಮನಿ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕೋಟೆ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಹಲವಾರು ಸ್ಮಾರಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಗುಲಬರ್ಗಾ ನಗರವು ೨೦೧೪ರ ನವೆಂಬರ ಒಂದರಿಂದ ಕಲಬುರಗಿಯಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಈ ಭಾಗದ ಮಹಾನ್ ಪರಂಪರೆಯ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ತನ್ನ ಲಾಂಛನವನ್ನು 'ವಿದ್ಯೆಯೇ ಅಮೃತ' ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಆರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಭಾಗದ ಪರಂಪರೆಯ ವಿನ್ಯಾಸದ ವಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಇದನ್ನು 'ಜ್ಞಾನವೇ ಅತಿಶಯ ಆನಂದ' ಎಂದೆನ್ನಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ ೨೦೦೬ರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಚಿವಾಲಯವು ದೇಶದ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ೬೪೦ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಬುರಗಿಯು ೨೫೦ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಓದಿದ ನನಗೆ ನೋವಾಯಿತು. ಹಿಂದುಳಿದ ಭಾಗಗಳ ಅನುದಾನ ನಿಧಿ (ಃಖಉಈ) ಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವ ಐದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಬುರಗಿಯೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಕಲಬುರಗಿಯನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಮಿತಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಇಂದು ಕೃಷಿಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ.

ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಗೂ ಹತ್ತಿ ಆಧಾರಿತ ಬಟ್ಟೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಇಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕೃಷಿ ಆಧಾರಿತವಾಗಿವೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವು ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅದಿರು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ. ಈ ಭಾಗವು ಒಣ ಭೂಮಿ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದು ಬರಗಾಲದ ಸಂಭವನೀಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ೬೫.೭% ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತೊಗರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಮೂಲಕ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯು ರಾಜ್ಯದ 'ತೊಗರಿಯ ಕಣಜ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ೬೭% ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು ರಾಜ್ಯದ ೩೧.೭% ಆದಾಯವನ್ನ ಮಾತ್ರ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯನ್ನು ತೋಟಗಾರಿಕೆಯತ್ತ ಒಯ್ಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಿರಿದಾದ ಪಾತ್ರವಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಸಿವು ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ, ಕೃಷಿಕರ ಸಂಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ

ಪ್ರದೂಷಣೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಆಯುಧವಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು. ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ೩೮ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವಿಭಾಗಗಳು ೨ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ೩೫೦೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದು ಭೌತಿಕ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗಗಳಿಂದ ಎಂ. ಫಿಲ್ ಮತ್ತು ಪಿಹೆಚ್‌ಡಿ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಭಾವೀತಲೆಮಾರನ್ನು ತಿದ್ದಿತೀಡಿ, ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಲು ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ೭೯ ಎಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎನಿಸಿದೆ.

ವೃತ್ತಿಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಇಂದಿನ ಯುವಜನಾಂಗದ ಗಮನವನ್ನು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಸೆಳೆದಿದೆ. ಮಾಹಿತಿತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂವಹನ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಮನೋರಂಜನೆ, ಉತ್ಪನ್ನಗಳು, ಸಾಧನಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಜನರ ಆಹಾರ, ಪೌಷ್ಠಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮೂಲ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಬಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದಕತೆ, ಅಧಿಕ ಪೌಷ್ಠಿಕತೆ, ರೋಗನಿಧಾನ, ಚುಚ್ಚಮದ್ದು ಮತ್ತು ಔಷಧಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬಲ್ಲದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆ ಕೋಯ್ಲಾದ ಬಳಿಕ ಉಳಿದ ಜೀವರಾಶಿಯನ್ನು ಬಳಕೆಮಾಡಿ ಜೈವಿಕ ಅನಿಲ ಹಾಗೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ರಸಾಯನಿಕಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಾಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕವು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವಿಷನ್‌ಗ್ರೂಪ್‌ನ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವು 'ಬಯೋಟೆಕ್ನೊಲಾಜಿ ಫಿನಿಷಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲ್' (ಃಖಿಈಖ) ನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮೊದಲ ಆರು ತಿಂಗಳು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಬಂದಿತ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ೬ ತಿಂಗಳು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅನುಭವ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಲಹೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿ, ಮೊದಲ ೫ ವರ್ಷಗಳ (ಃಖಿಈಖ) ಅನುಭವದಂತೆ ೭೦% ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎರಡನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಯೊಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಸ್ಕಿಲ್ ಎನ್‌ಹಾನ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರೊಗ್ರಾಮ್ (ಃಖಇಖಿ) ಆಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಈ ಎರಡೂ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷ ತಂದಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆರಿಸಿರುವ ಕೆಲವೇ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗದ, ೮ ವರ್ಗದ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಬಯೋಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ರಿಸರ್ಚ ಅಸಿಸ್ಟನ್ಸ ಕೌನ್ಸಿಲ್ (ಃಐಖಂಅ) - ಇದರ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಃಐಖಂಅ ಈವರೆಗೆ ೫೦೦ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ೭೦೦ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯನೀಡಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ೧೦೦ ಉತ್ಪಾದಕ (ಕಡಿಂಜಣಛಿಣ) ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಸಹಾಯನೀಡಿದೆ. ರೋಗನಿದಾನಗಳು, ಉಪಕರಣಗಳು, ಕೃಷಿಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಇದೀಗ ನನಸಾಗಿವೆ.

ಬಯೋಟೆಕ್ನೊಲಜಿ ಉದ್ಯಮದ ವಹಿವಾಟು ಸುಮಾರು ಹನ್ನೊಂದು ಬಿಲಿಯನ್ ಯು.ಎಸ್ ಡಾಲರುಗಳಾಗಿದ್ದು ಸರಕಾರವು ೨೦೨೫ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇದನ್ನು ೧೦೦ ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳಿಗೆ ಏರಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಈ ಉದ್ಯಮದ ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ ಹಾಗು ವಹಿವಾಟಿನ ೩೫ ಪ್ರತಿಶತದಷ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಒತ್ತು ನವೋದ್ಯಮ ಮೇಲಿದ್ದು ಅರ್ಹ ಯುವ ಭಾರತೀಯರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಂದು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ತಾವೇ ಉದ್ಯಮಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿದೆ. ಬಯೋಟೆಕ್ನೋಲಜಿ ಉದ್ಯಮವು ಹಲವು ನವೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ ಎನ್ನಲು ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ನವೋದ್ಯಮಗಳ ನಾಯಕತ್ವ ಬೆಂಗಳೂರಿನದೇ ಆಗಿದೆ. ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ನವೋದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಲು ಇನ್‌ಕ್ಯುಬೇಟರನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ವಿವಿಧ ವಲಯದ ಹೊಸ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳನ್ನ ಉತ್ಪ್ರೇರಿಸಿ ಕ್ರಮೇಣ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವೂ ಸಹ ಹೊಸ ನವೊದ್ಯಮ ಹಾಗು ಜೈವಿಕತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವ ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಶೀಲತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ

ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಪಡೆಯುವ ಆಯ್ಕೆ ಇದೆ. ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಆನ್ವಯಿಕತೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡುತ್ತ ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಬಹುದು.

ಅತ್ಯುನ್ನತ ದೇಶೀಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನವಭಾರತದ ಬಗೆಗೆ ನನಗೆ ಉತ್ತೇಜಕವಾದರೂ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲು ಮೂಲ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರತ ಮೂಲದ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮಹಾನ್ ನಾಯಕರಾದ ಸಿ.ವಿ.ರಾಮನ್, ರಾಮಾನುಜನ್, ಸರ್ ಎಮ್ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ, ಜೆ.ಸಿ.ಬೋಸ್, ವಿಕ್ರಮ್ ಸಾರಾಭಾಯಿ, ಹರಗೋವಿಂದ್ ಖೊರಾನಾ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹಲವರು - ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಆಧುನಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವು ವಿಸ್ಫೋಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನದೇ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಮೋಲೆಕ್ಯುಲರ್ ಬಯಾಲಜಿಯಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ಥೆರಪಿ, ಸ್ಟೆಮ್‌ಸೆಲ್ ಥೆರಪಿ, ಜೀನ್ ಎಡಿಟಿಂಗ್, ಸಿಂಥೆಟಿಕ್ ಬಯಾಲಜಿ ಮೊದಲಾದ ಆನ್ವಯಿಕತೆಗಳು ಮೂಲ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿವೆ. ಯುವ ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಆದ್ಯತೆಯಾಗದಿರುವುದು ನನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಿತವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ನನ್ನದೇ ವೃತ್ತಿಜೀವನದ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವಿಜ್ಞಾನವು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಐಶಾರಾಮದ ಬದುಕನ್ನು ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಬಾಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮ ಹಾಗು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ (ಖ&ಖ), ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ (ಆಃಖ), ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಶೋಧನ ಪರಿಷತ್ತು (ಅಖಋಖ), ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಪರಿಷತ್ತು (ಋಅಂಖ),ಭಾರತೀಯ ಔಷಧೀಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಪರಿಷತ್ತು (ಋಅಒಖ), ಭಾಹ್ಯಕಾಶ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ (ಆಖಖ), ಅಣುಶಕ್ತಿ ವಿಭಾಗ (ಆಂಇ), ರಕ್ಷಣಾ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ (ಆಖಆಔ), ರಾಜ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ನೂರಾರು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲ ಕಡೆ ಬದ್ಧತೆ ಇರುವ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಅವಕಾಶಗಳು ಕಾಯುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಆನ್ವಯಿಕಗೊಳಿಸುವ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಶೋಧನೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಗಳಿಕೆಗಿಂತ ಮಾನವನ ಸಂಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಒಂದಿನಿತು ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವುದು ಅತೀವ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನೀಯುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲೇ ನನಗೆ ಒಂದು ಉದ್ಯಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗುವ, ಒಂದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗುವ, ಬಯೋಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ವಿಭಾಗ (ಆಃಖ)ದ ಸಚಿವನಾಗುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಲಭ್ಯವಾದಾಗಲು ನಾನು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೆ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಮಲೇರಿಯ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಂಬಲು ಮತ್ತು ಈ ವಲಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವಂತೆ ಸರಕಾರವನ್ನು ಮನವಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಈ ಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಕೌಶಲಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಇಡಲು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಮಹಾನಗರದ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬುದ್ಧಿಯವರಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ, ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನ ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿರದಿದ್ದರೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಕಡಿಮೆಯಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ನಿಮ್ಮ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಂದು ತಡೆಗೋಡೆಯಾಗಿಸದಿರಿ. ಅನುಕರಣೀಯ ಕೌಶಲವನ್ನು ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆಂಗ್ಲ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಡೆಯಿರಿ. ನಾಳೆ ನೀವು ಭಾರತೀಯನಾಗಿ ಜಗತ್ತಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಡಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಬೇಕಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಕಳಕಳಿಯ ವಿನಂತಿಯೆಂದರೆ ಈ ಮಣ್ಣನ್ನು ನೀವು ಮರೆಯದಿರಿ. ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರು ನಿಮಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ, ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಿಮಗೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಮಾಜ ನಿಮಗೆ ಆಸರೆ ನೀಡಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ರತೆಯನ್ನುವುದು ಒಂದು ಗುಣವೇ ಹೊರತು ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ಅನಂತ ವಿಶ್ವದ ಬರಿಯ

ಕಣಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಯಾದರೂ ಸಮಾಜವು ನೆನೆಯುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ನೀಡಿ ಭಗವಂತನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹರಸಲಿ.